

OBWODZICIEL (1) *sb m*

A sg obwodziciél.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który otacza coś czymś:

*Wyrażenie: »obwodziciel murem« = ten, który buduje mury obronne: Munitor, Obroniciel/
Obwodźiciel murem. Mącz 237a.*

MN